

МІЖНАРОДНА ОХОРОНА ПРАВ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

Петрик Олександр Сергійович, здобувач 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор **Тімуш І.С.**

Під інтелектуальною власністю у міжнародних угодах та законодавстві інших держав розуміється сукупність немайнових та майнових прав на результати творчої діяльності та прирівняні до них результати. Промислова власність є складовою частиною інтелектуальної власності що містить в собі наукові відкриття, винаходи в усіх сферах людської діяльності, промислові зразки, товарні знаки, а також всі інші права, що належать до інтелектуальної діяльності у промисловій сфері.

Потреба в міжнародній охороні прав інтелектуальної власності щороку тільки зростає, через недобросовісну конкуренцію. Основною міжнародною угодою, що регулює питання охорони прав, є Паризька конвенція 1883 року з охорони промислової власності. Головною метою конвенції є саме створення пільгових умов для патентування винаходів, промислових зразків, реєстрації товарних знаків фірмами, організаціями і громадянами одних держав в інших.

Паризька конвенція з охорони промислової власності 1883 року Забезпечує правову охорону результатів інтелектуальної діяльності, спрямованих на підвищення суттєвої якості товарів; в інших країнах можлива на базі її принципів. Конвенція застосовується для об'єктів прав промислової власності в її якнайширшому розумінні, у тому числі винаходів, торговельних марок, промислових зразків, корисних моделей, фірмових найменувань, географічних зазначень та захисту від недобросовісної конкуренції. Головні положення Конвенції поділено на три основні категорії: національний режим, право пріоритету, загальні норми щодо матеріальних прав.

Національний режим. Відповідно до положень національного режиму Конвенція передбачає, що стосовно правової охорони об'єктів прав промислової власності кожна країна-учасниця повинна надавати громадянам інших країн-учасниць такий самий режим правової охорони, як і для власних громадян. Це положення поширюється також на громадян країн, які не є її учасницями, якщо вони мають постійне місце проживання, або діюче промислове чи комерційне підприємство у країні-учасниці. Конвенція дозволяє країнам-учасницям вимагати обов'язкового представництва іноземних осіб професійними національними патентними повіреними, зареєстрованими у патентному відомстві країни.

Право пріоритету. Конвенція передбачає право пріоритету на винаходи (а також корисні моделі, де вони набувають правової охорони),

торговельні марки і промислові зразки. Це право означає, що на підставі правильно оформленої першої заявки, поданої в одній з країн-учасниць, заявник може протягом певного періоду (12 місяців для винаходів і корисних моделей та 6 місяців для промислових зразків і торговельних марок) подати заявку на надання охоронного документа в будь-якій іншій країні-учасниці. Ці пізніші заявки розглядаються як такі, що подані в той самий день, що і перша заявка. Іншими словами, пізніші заявки мають пріоритет (звідси термін "право пріоритету") стосовно заявок, які протягом того самого періоду можуть бути подані іншими особами на ті самі винахід, корисну модель, торговельну марку або промисловий зразок. Крім того, на ці пізніші заявки, що базуються на першій, не впливатиме будь-яка подія, що може статися у зазначений проміжок часу, зокрема розкриття сутності винаходу шляхом його публікування або продаж товарів, маркованих торговельною маркою, чи виробів, виготовлених із застосуванням промислового зразка.

Однією з головних практичних переваг цього положення є те, що у разі бажання заявника одержати правову охорону в кількох країнах йому не потрібно подавати всі заявки одночасно, оскільки він має у своєму розпорядженні 6 або 12 місяців для того, щоб вирішити, в яких саме країнах він бажає одержати правову охорону, і організувати належні заходи для її забезпечення. Переважно обирають країни, в яких заявник бажає використовувати і продавати свій винахід або захищати його від можливих конкурентів.

Сучасною проблемою промислової власності є недобросовісна конкуренція. Припинення недобросовісної конкуренції полягає у зупиненні такої діяльності чи практики що здійснюються в ході торгової чи промислової діяльності, які суперечать чесній практиці, зокрема щодо: дій, які здатні зумовити змішування з продукцією чи послугами або промисловою чи торговою діяльністю підприємства, неправдивих відомостей, здатних дискредитувати продукцію чи послуги або промислову чи торгову діяльність підприємства, вказівок або тверджень, здатних ввести в оману щодо характеру, способу виготовлення, властивостей, придатності або кількості продукції чи послуг, дій, спрямованих на неправомірне присвоєння, розкриття або використання комерційної таємниці, дій, здатних зумовити зниження розрізняльної здатності або завдати іншої шкоди репутації іншого зразка, або спрямованих на неправомірне використання нематеріальних активів чи репутації іншого підприємства.

Щодо міжнародної охорони, то законодавство будь-якої конкретної країни регулює відносини тільки цієї країни. Отже, патент, реєстрація знака чи промислового зразка мають чинність тільки у певній країні. Якщо ж власник патенту, товарного знаку чи промислового зразка бажає одержати правову охорону в кількох країнах, він має її одержати в кожній із цих країн окремо.

Підсумовуючи вище сказане, хотів би зауважити, що міжнародна охорона об'єктів інтелектуальної власності є необхідною для сьогодення. Саме тому були створені організації такі, як: всесвітня організація інтелектуальної власності, Європейська патентна організація та інші організації інтелектуальної власності, активним членом яких є і Україна. Про визнання ролі України в розвитку міжнародної співпраці свідчить нагородження у жовтні 1998 року Президента Національної академії наук України академіка Б. Є. Патона Золотою медаллю ВОІВ за видатний внесок в охорону інтелектуальної власності.

Список використаних джерел:

1. Перетерский І. С., Крилов С.Б. [Міжнародне приватне право](#). - М. 2006. С. 152-156.
2. Лунц Л.А., Маришева Н.І., Садиков О.І. Міжнародне приватне право. - М., 2006. С. 230-240.
3. Воробйова О.В. Економічний і науково-технічне співробітництво СРСР з зарубіжними країнами: Правова охорона та використання винаходів. - М., 2005.
4. Закон України «[Про охорону прав на знаки для товарів і послуг](#)» від 15.12.1993 № 3689-ХІІ

ACQUIS COMMUNAUTAIRE ЯК СКЛADOVA ФЕНОМЕНА ПРАВА

Балаклієць Аліна Олександрівна, здобувач 1 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук **Коваленко І.А.**

Адаптація законодавства України до *acquis communautaire* є пріоритетною складовою процесу інтеграції України до Європейського Союзу, що, у свою чергу, є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики. Водночас вимога щодо адаптації законодавства є однією серед найважливіших у процесі набуття членства у Союзі. Але для того, щоб розуміти, що саме Україні вимагає цей процес інтеграції, необхідно розглянути і дослідити сам *acquis communautaire*.

Правова система ЄС унікальна завдяки верховенству і прямій дії її норм в державах – членах ЄС, а також наявності правових досягнень - “*acquis communautaire*”, які повинні поділяти та застосовувати як держави - члени ЄС, так і держави, що претендують на членство в ЄС.

Незважаючи на численні особливості політичних взаємовідносин між ЄС та його державами-членами, поняття “*acquis communautaire*” широко застосовується не лише у внутрішній, а й у зовнішній політиці ЄС. “*Acquis communautaire*” - важливий інструмент процесу підготовки країн - кандидатів на вступ до ЄС, а імплементація “*acquis communautaire*” є необхідною умовою посилення економічного та політичного співробітництва між ЄС та іншими країнами. Повна